

Eiropas Savienībā būvniecībai (Vācijas Brandenburgas-Ziemeļaustrumu reģionā). Prasītāja apgalvo, ka, lai gan bija skaidras norādes uz to, ka subsidētie ieguldījumi nopietni un nesamērīgi ietekmēs to un visu nozari, Komisija uzskatīja, ka formāla izmeklēšana nav jāveic, jo reģionālais atbalsts bija mazāks par Valstu reģionālā atbalsta pamatnostādņu 2007.—2013. gadam⁽¹⁾ (turpmāk tekstā — “Valstu reģionālā atbalsta pamatnostādnes”) 68. punkta i) un j) apakšpunktā noteikto tirgus daļu un ražošanas jaudas pieauguma robežvērtībām, un tādējādi atbalstu atzina par saderīgu ar EK līgumu.

Prasītāja, kas ir atbalsta saņēmēja tiešā konkurente, apstrīd Komisijas lēmumu neuzsākt EKL 88. panta 2. punktā paredzēto formālo procedūru turpinājumā minēto iemeslu dēļ.

Pirmkārt, saskaņā ar prasītājas teikto Komisijai bija jāuzsāk formāla procedūra saskaņā ar EKL 88. panta 2. punktu un Padomes Regulas (EK) Nr. 659/1999⁽²⁾ 4. panta 4. punktu un rūpīgāk jāpārbauda valsts atbalsts, ņemot vērā šaubas, kas rodas tirgus strukturālo grūtību aspektā, un atbilstoši piemērotākam tirgus vērtējumam. Prasītāja apgalvo, ka Komisija kļūdainā kārtā nedarīja neko vairāk par Valstu reģionālā atbalsta pamatnostādņu 68. punktā ietvertu stingro robežvērtību piemērošanu un pieļāva acīmredzamu kļūdu vērtējumā, aprēķinot ražošanas jaudas pieaugumu.

Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija pārkāpa EKL 87. panta 3. punktu un Valstu reģionālā atbalsta pamatnostādnes, jo apstrīdētajā lēmumā i) nav ietverta nekāda analīze par atbalsta negatīvo ietekmi uz tirdzniecības nosacījumiem un ii) ir nepareizi interpretētas Valstu reģionālā atbalsta pamatnostādnes. Šajā sakarā tiek apgalvots, ka Komisija tā vietā, lai salīdzinātu reģiona ieguvumus un ievērojamā atbalsta ietekmi uz visu nozari, tikai piemēroja 5 % ražošanas jaudas pieauguma kritēriju, atsakoties no ekonomiskas analīzes veikšanas. Valstu reģionālā atbalsta pamatnostādņu 68. punktā ietvertā kritērija piemērošana esot arī pretrunā EK līgumam, jo minētais noteikums Komisijai neliek automātiski apstiprināt tādus atbalsta pasākumus, kas ir mazāki par tajā minētajām robežvērtībām.

Treškārt, saskaņā ar prasītājas viedokli apstrīdētajā lēmumā ir pieļautas faktu kļūdas un acīmredzamas kļūdas vērtējumā saistībā ar tirgus noteikšanu un ražošanas jaudas pieaugumu.

Ceturtkārt, Komisija esot pārkāpusi EKL 87. panta 3. punktu un Valstu reģionālā atbalsta pamatnostādnes, jo apstrīdētajā lēmumā ir acīmredzama kļūda vērtējumā attiecībā uz atbalsta pasākuma kvalificēšanu.

Piektkārt, lēmumā esot pieļautas arī būtiskas kļūdas tiesību piemērošanā tiktāl, ciktāl tajā tiek uzskatīts, ka Vācijas Reģionālā atbalsta plāns 2007.—2013. gadam ir saderīgs ar EK līgumu, atļaujot Brandenburgas-Ziemeļaustrumu reģionam saņemt reģionālu atbalstu atbilstoši EKL 87. panta 3. punkta a) apakšpunkta atkāpei visā laika posmā no 2007. līdz 2013. gadam. Apstrīdētais lēmums turklāt esot kļūdainš, jo tajā nav ņemts vērā cits atbalsts, kas attiecas uz to pašu projektu.

Visbeidzot, prasītāja apgalvo, ka Komisija saistībā ar sākotnējo izmeklēšanu nav izpildījusi pienākumu norādīt piemērotu sava lēmuma pamatojumu.

⁽¹⁾ OV 2006, C 54, 13. lpp.

⁽²⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV 1999, L 83, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 11. augustā — Itālija/Komisija

(Lieta T-305/08)

(2008/C 272/58)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvis — F. Arena, *avvocato dello Stato*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2008. gada 12. jūnija Regulu (EK) Nr. 530/2008, ar ko nosaka ārkārtas pasākumus attiecībā uz seineriem, kas zvejo zilās tunzivis Atlantijas okeānā uz austrumiem no 45° R garuma un Vidusjūrā, kas publicēta 2008. gada 13. jūnija OV L 155, tiktāl, ciktāl ar to no 2008. gada 16. jūnija kuģiem ar Itālijas karogu ir aizliegts zvejojot zilās tunzivis Atlantijas okeānā uz austrumiem no 45° R garuma un Vidusjūrā un tiktāl, ciktāl ar to ir aizliegts arī paturēt uz kuģa, iesprostot, lai uzbarotu vai audzētu, pārkraut, pārvietot vai izkraut krastā šādus krājumus, ko nozvejojuši minētie kuģi;

— piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Itālijas valdība ir cēlusi prasību Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā atcelt 1. pantu 2008. gada 12. jūnija Regulā (EK) Nr. 530/2008, kas ir publicēta 2008. gada 13. jūnija OV L 155 un ar ko nosaka ārkārtas pasākumus attiecībā uz seineriem, kas zvejo zilās tunzivis Atlantijas okeānā uz austrumiem no 45° R garuma un Vidusjūrā.

Prasība ir balstīta uz pieciem pamatiem:

Pirmajā pamatā prasītāja norāda, ka apstrīdētā regula nav pamatota, jo apgalvojums, ka Itālijas flotes zvejas iespējas beidzas 2008. gada 16. jūnijā, nav argumentēts, izņemot vienkāršu atsauci uz Komisijas rīcībā esošiem nenoteiktiem datiem un tās inspektoru veikto pārbaužu ziņojumu saturu (kas arī nav zināms).

Otrajā pamatā prasītāja norāda uz pilnvaru nepareizu izmantošanu, apgalvojot, ka Komisija noteica ārkārtas pasākumus, kas ir noteikti Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 7. pantā, nevis tāpēc, ka šajā pantā noteiktie nosacījumi būtu izpildīti, bet ar citu nolūku — veikt pasākumus saistībā ar to, ka dalībvalsts nav izpildījusi vairākus Padomes Regulas (EK) Nr. 1559/2007 paredzētos pienākumus.

Trešajā pamatā tā apgalvo, ka ir pārkāpts Regulas Nr. 2371/2002 7. un 26. pants, jo, pēc prasītājas domām, ja faktiskie apstākļi būtu tādi, kā tos apraksta Komisija, tas būtu ļāvis vismaz pieņemt pasākumus atbilstoši Regulas 26. pantam (saskaņā ar šajā normā noteikto procedūru) un nevis atbilstoši 7. pantam.

Ceturtajā pamatā prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais pasākums ir kļūdainais faktu sagrozīšanas dēļ, jo no Itālijas iestāžu rīcībā esošiem datiem, kurus tās nodeva Komisijai, izriet, ka pat laika posmā pēc apstrīdētās regulas pieņemšanas nozvejoto zilo tunzivju krājums, ko nozvejoja kuģi ar Itālijas karogu, bija vairāk nekā uz pusi mazāks par piešķirtu kvotu, tādējādi apstrīdētā pasākuma pamatā esošie fakti (ka Itālijas flote esot pārsniegusi atļauto nozvejas daudzumu) ir kļūdaini.

Piektajā un pēdējā pamatā prasītāja apgalvo, ka pārmestajiem Regulas Nr. 1559/2007 pārkāpumiem, uz kuriem ir atsauce apstrīdētā pasākuma vispārējos nosacījumos, nav norādīts pamatojums, nenorādot pārkāpumu raksturu, ne arī apgalvojuma, ka prasītāja dalībvalsts nav izpildījusi savus pienākumus saskaņā ar šo regulu, pierādījumus.

Prasība, kas celta 2008. gada 5. augustā — Fitoussi/ITSB — Lorient (“IBIZA REPUBLIC”)**(Lieta T-311/08)**

(2008/C 272/59)

*Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — franču***Lietas dalībnieki**

Prasītājs: Paul Fitoussi, Vincennes (Francija) (pārstāvji — K. Manhaeve, T. van Innis un G. Glas, avocats)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: Bernadette Nicole J. Lorient, Ibica (Spānija)

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju otrās padomes 2008. gada 7. maija lēmumu lietā R 1135/2007-2;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: Bernadette Nicole J. Lorient

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme “IBIZA REPUBLIC” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25., 41., 43. klasē — reģistrācijas pieteikums Nr. 3 868 072

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: prasītājs

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: valsts grafiska preču zīme, kas attēlota kā piecstaru zvaigzne, kuru ietver aplis, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: noraidīt iebildumus

Apelāciju padomes lēmums: noraidīt apelācijas sūdzību

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, tā kā i) agrākā preču zīme būtu vērtējama kā piecstaru zvaigznes, kuru ietver aplis, attēls un nevis vienkārši kā zvaigzne; ii) agrākajai preču zīmei esot raksturīga stipra atšķirtspēja un tā nav preču zīme ar vāju atšķirtspēju, un iii) reģistrācijai pieteiktās preču zīmes grafiskais elements esot dominējošais salīdzinājumā ar vārdisko elementu un nevis otrādi.